

A Fővárosi Ítéletábra dr. Zudor Mónika Csilla ügyvéd (.....) által képviselt felperesnek a MEGAY Ügyvédi Iroda (.....) által képviselt alperes ellen társasági határozat felülvizsgálata iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2017. január 14-én kelt 37.G.40.948/2016/14. számú ítélete ellen a felperes részéről benyújtott fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatja, az alperes 7/2016. (02.22.) számú és 9/2016. (02.22.) számú taggyűlési határozatait hatályon kívül helyezi, egyidejűleg a tőkeemelés tárgyában új határozat meghozatalát rendeli el.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 84.000 (nyolcvannégyezer) forint illetékből és 45.000 (negyvenötezer) forint + áfa összegű ügyvédi munkadíjból álló első- és másodfokú együttes perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

A cégnyilvántartás adatai szerint a perbeli taggyűlési határozatok meghozatalakor az 500.000 forint jegyzett tőkéjű alperesnek a felperes 200.000 forint, 150.000 forint, szintén 150.000 forint törzsbetéttel volt tagja, a tagok szavazati joga a törzsbetétek arányához igazodott.

Alperes ügyvezetője 2016. február 3-án kelt meghívóval 1.) 2015. évi beszámoló elfogadása; „2.) Társasági Szerződés 2013. évi V. tv. (új Ptk.) szerinti módosítása, a törzstőke felemelése, megfizetése” napirendi pontokkal 2016. február 22-én 8 órára összehívta az alperes taggyűlését, 2016. február 25-én 9 órára a megismételt taggyűlést.

Az alperes 2016. február 22-én taggyűlést tartott. A taggyűlésen jelen volt tagként és tag meghatalmazottjaként, felperes meghatalmazottja útján, továbbá az ügyvezető és A határozatképes taggyűlés több határozatot hozott.

A 2. napirendi pont tárgyalása során az ügyvezető elmondta, hogy a törzstőkét jogszabály alapján 3.000.000 forintra fel kell emelni. Felperes úgy nyilatkozott, hogy a korábban megfizetett tagi kölcsöne terhére kívánja teljesíteni a törzstőke részének rendelkezésre bocsátását, majd miután és az ügyvezető vitatta ennek teljesíthetőségét, felperes 2016. december 31-ig történő fizetést vállalt az alperes részére. Ezután, utalva arra, hogy az elmúlt időkben csak és ő maga finanszírozta az alperes működését, a felperes ígérete ellenére pénzfizetést nem teljesített, csak azonnali befizetést tud elfogadni. Vállalta a törzstőke befizetését abban az esetben is, ha a felperes nem tesz eleget a befizetési kötelezettségének.

Ilyen előzmények után a taggyűlés egyhangú szavazással az 5/2016. (02.22.) számú határozatával a törzstőkét 3.000.000 forintra felemelte. A 6/2016. (02.22.) számú határozatával - a felperes

ellenszavazata mellett - nem fogadta el azt az indítványt, hogy a tagok 2016. december 31-ig fizessék meg a törzstőkét törzsbetétjük arányában. A 7/2016. (02.22.) számú határozatával - a felperes ellenszavazata mellett - úgy döntött, hogy a helyszínen készpénzben kerüljön megfizetésre a törzstőke.

A felperes ez utóbbi határozat meghozatalát követően kifogásolta, hogy a meghívó azonnali teljesítésre vonatkozó előterjesztést nem tartalmaz, a határozat üzletrészenek szándékos csökkentésére irányul. Ezután és tagok 1.250.000 - 1.250.000 forintot az alperes házipénztárába befizettek, a jegyzőkönyvben rögzítettek szerint a tagok törzsbetétei a következők:1.400.000 forint, felperes: 200.000 forint, 1.400.000 forint.

Majd a taggyűlés ugyancsak egyhangúlag meghozott 8/2016. (02.22.) számú határozatával döntött arról, hogy az alperes az új Ptk. rendelkezései szerint működik tovább, majd a felperes nem szavazata mellett 9/2016. (02.22.) számú határozatával határozott a társasági szerződés módosításáról.

(A meghozott határozatok alapján a cégjegyzéki adatváltozások bejegyzésre kerültek.)

A felperes 2016. február 29-én előterjesztett keresetében az alperes 7/2016. (02.22.) számú és 9/2016. (02.22.) számú taggyűlési határozatai hatályon kívül helyezését kérte azok gazdasági társaságokról szóló 2006. évi IV. törvény (Gt.) 20. § (4), 144. § (2), 155. § (3) és 156. § (4) bekezdéseibe ütköző voltukra hivatkozással, továbbá alperes perköltségben marasztalását. A 7. számú határozat jogsértő volta körében előadta, hogy a 2016. február 22-i taggyűlés egyhangúlag határozott a törzstőke 3.000.000 forintra felemeléséről, egyértelműen nyilatkozott a tőkeemelésben való részvételi szándékáról. Mivel az alperes csak a 8. számú határozatával döntött a Ptk. szerinti működéséről, a tőkeemelésre a Gt. szabályai az irányadóak. A taggyűlés úgy határozta el a tőkeemelés azonnali befizetését, hogy erre a taggyűlési meghívó nem tartalmazott utalást. A meghívóban a megjelölt napirendi pont alapján nem volt felismerhető a tőkeemelés módjának azonnali jellege, ezáltal el volt zárva a tőkeemelésben való részvételtől. Egy általános megfogalmazású napirendi pont esetén nem hozható olyan döntés, amely azonnali és jelentős szolgáltatásra irányul, hiszen a napirendi pontok megjelölésének célja, hogy a tag a taggyűlésen hozható döntéseknek megfelelően tudjon mérlegelni és felkészülni. A határozat sérti a tőkeemelés során gyakorolható elsőbbségi jogát, e körben utalt a Fővárosi Ítéltábla 16.Gf.40.376/2012/4. számú határozatában írtakra. A kinyilvánított részvételi szándéka ellenére a határozatok a tőkeemelésben részvétel lehetőségétől elzárták oly módon, hogy az elsőbbségi joga ellenére egy taggyűlésen került sor a törzstőke felemeléséről döntésre. A jogszerű eljárás az lett volna, ha a tőkeemelésre két taggyűlésen kerül sor úgy, hogy a tőkeemelés elhatározását követően minden tagnak lehetősége nyílik az abban való részvételre.

2017. január 9-én arra is hivatkozott, hogy az elsőbbségi jog a tőkeemelésben történő részvétel jogát testesíti meg. A társaság csak a tagok tőkeemelésben történő részvétele tárgyában tett nyilatkozata függvényében kerül abba a helyzetbe, hogy ismerje, milyen összeggel, vagyonnal, kiknek a részvételével, milyen arányban történik meg a tőkefelemelés. A 7. számú határozat azért is jogsértő, mert a tagok a tőkeemelés során szolgáltatott vagyoni hozzájárulás mértéke tárgyában nem szavaztak, csupán a helyszínen történt befizetések alapján került sor az üzletrészek nagyságának megállapítására. A taggyűlés nem volt jogosult pusztán a helyszíni készpénzes teljesítés hiánya folytán a törzsbetétek megváltozása megállapítására. Az 5. számú határozatot követően a Gt. 155. § (3) bekezdése alapján a taggyűlésnek meg kellett volna állapítania, hogy mely tagok vesznek részt a tőkeemelésben. Erre leghamarabb 15 napot követően van lehetőség. Amennyiben az lenne megállapítható, hogy a taggyűlésen valamennyi tag élt az elsőbbségi jogával, a határozatok azért jogsértőek, mert figyelmen kívül hagyták, hogy maga is gyakorolta elsőbbségi jogát (Gt. 155. § (3) és Gt. 156. § (4) bekezdésbe ütközés). Amennyiben nem lenne megállapítható, hogy mely tagok kívántak részt venni a tőkeemelésben, úgy a Gt. 155. § (3) és Gt. 156. § (4) bekezdésbe ütközés

szintén megvalósul, hiszen a taggyűlés úgy döntött a tőkeemelés kérdéseiről egy taggyűlésen, hogy a tőkeemelésben részvételre nyitva álló határidőt nem várta ki, és így elsőbbségi jogát sértő módon kizárta a részvételből. Hangsúlyozta, nem tett nyilatkozatot arra nézve, hogy a tőkeemelésben nem kíván részt venni.

A 9. számú határozatot azon okból tartotta jogsértőnek, hogy a társasági szerződés úgy került módosításra, és ebben az üzletrészenek és szavazati arányának 40 %-ról 6,666 %-ra csökkenése rögzítésre, mintha nem kívánt volna részt venni a tőkeemelésben.

Az alperes a kereset elutasítását, felperes perköltség megfizetésére kötelezését kérte. Arra hivatkozott, hogy a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény hatálybelépésével összefüggő átmeneti és felhatalmazó rendelkezésekről szóló 2013. évi CLXXVII. törvény (Ptk.) 13. § (2) bekezdése értelmében a kötelezően előírt tőkeemelésről a Ptk. rendelkezéseinek alkalmazásával lehetett határozni, ezért a tőkeemelésre nem a Gt. az irányadó, valamennyi határozat tekintetében a Ptk. szabályai alkalmazandók. A törzstőke emelésére vonatkozó napirendi pont egyértelműen megfogalmazott, a tagok a taggyűlésen egyhangúlag elfogadták a napirendi pontokat. Valamennyi tag kinyilvánította az elsőbbségi jogával élés szándékát, ezért az ún. kétlépcsős törzstőkeemelésre rendelkezést tartalmazó Ptk. 3:199. § (1) bekezdése, illetőleg a Gt. 155. § (3) bekezdése nem alkalmazandó. A vita tárgyát csupán a vagyoni hozzájárulás teljesítésének határideje képezte. és tagok azonnali befizetésről döntöttek, szinkronban a napirendi ponttal, melyben szerepel, hogy meg is kell fizetni a törzstőke emelés összegét. A taggyűlés leszavazta, hogy a teljesítés határideje 2016. december 31. napja legyen. A felperes nem nyilatkozott arról, hogy a taggyűlési határozat alapján vállalja-e a rá eső törzstőke emeléshez szükséges összeg befizetését, így a többi tag okkal feltételezte, hogy felperes nem kívánja megfizetni a rá eső összeget. A felperes a keresetlevelében is arra hivatkozott, hogy a tőkeemelésben részvételi szándékát már a taggyűlésen jelezte, ezért értelmezhetetlen, hogy miként sérült az elsőbbségi jogának gyakorlása. Az elsőbbségi jogát a taggyűlésen gyakorolta. A tagok a tőkeemelés megszavazták, így minden tag gyakorolta az elsőbbségi jogát. A Ptk. 3:199. §-ának helyes értelmezése szerint, amennyiben a felperes akarata valóban a vagyoni hozzájárulás teljesítésére irányult, legalább 15 napon belül fizetést kellett volna teljesítenie, ezzel a másik két tag teljesítése hatálytalanná vált volna. Felperes azonban teljesítés nélkül kívánja elérni, hogy változatlan maradjon a társasági részesedésének, szavazati jogának mértéke. Állította a határozat jogszerűségét, mivel a vagyoni hozzájárulás teljesítésének idejét a Ptk. 3:198. § (2) bekezdés e) pontja előírja. Hivatkozott arra is, hogy a kötelező tőkeemelés és az Ptk.-ra áttérés több taggyűlés tárgyát is képezte. A 2014. május 30-i taggyűlés egyik napirendi pontja volt a törzstőke emeléséről való döntés. A 4/2014.09.09. számú határozat szerint a tagok a 2014. június 11-i törzstőke emeléssel kapcsolatos döntést újra kívánják tárgyalni, a jogszabály szerint 2016. március 15-ig kell a törzstőkét felemelni. A 2014. november 17-i taggyűlés az új Ptk. hatálya alá való áttérést nem fogadták el. Mindezek alapján felperes számára nyilvánvalónak kellett lennie az új Ptk.-ra áttérés, és így a jegyzett tőke 3.000.000 forintba felemelésének szükségessége.

Az elsőfokú bíróság 2017. január 14-én kelt 37.G.40.948/2016/14. számú ítéletével a keresetet elutasította. Kötelezte a felperest bruttó 38.100 forint ügyvédi munkadíj megfizetésére. Az ítélet indokolásában egyebek mellett tényként állapította meg, hogy „az alperes 2014. május 30. napjára taggyűlést hívott össze, a taggyűlés 4. napirendi pontja a törzstőke felemeléséről való döntés volt. A tagok a taggyűlésen a napirendi pontban nem döntöttek és a taggyűlés következő ülésnapját 2014. június 11. napjára tűzte ki.

A taggyűlés ekkor a törzstőke felemeléséről döntött, azonban a 2014. szeptember 9. napján tartott taggyűlésen a 4/2014.09.09. számú határozattal a törzstőke emelésével kapcsolatos napirendi pontban történt döntést a tagok újra tárgyalták és a döntést a 4/2014.09.09. számú határozattal a

következő taggyűlésre utalták." Rögzítette, hogy a törzstőke felemelésére a 2013. CLXXVII. törvény 9.§ (3) bekezdése és a 12.§ (2) bekezdés b) pontja alapján a Gt. szabályait kell alkalmazni, figyelemmel arra, hogy az új Ptk. elfogadásáról az alperes csak a törzstőke felemelését követően határozott. A társasági szerződés módosítására azonban már az új Ptk. rendelkezései vonatkoztak. A felperes a perben a Gt. 45.§-a és az új Ptk. 3:35.§-a alapján „az alperes jogszabályoknak és a társasági szerződésnek megfelelő működésének követeléséhez való jog keretében a törzstőke felemeléséhez való elsőbbségi jogát, a taggyűlés megfelelő meghívóval való összehívásának és szabályszerű megtartásának követeléséhez való jogát kívánta érvényesíteni." A törzstőke felemeléséről az alperes taggyűlése a Gt. 154.§ (2) bekezdése szerint határozhatott. A taggyűlést olyan részletességi meghívóval kell összehívni, amely alapján a tag megfelelő módon hozhat döntést. A meghívó részletes voltának értékelése során nem tekintette figyelmen kívül hagyhatónak, hogy a felperesnek a korábban tartott taggyűléseken elhangzottak miatt - a meghatalmazottja révén - tisztában kellett lennie a törzstőke 3.000.000 forintra emelésének szükségességével és tényével, hiszen a tagok egyszer már döntöttek, új, ezzel ellentétes adatra, körülményre a felperes sem hivatkozott. A Gt. 155.§ (2) bekezdése megfelelő értelmezése mellett az is ismert kellett, hogy legyen a felperes előtt - a meghívó eltérő közlésének hiányában -, hogy a felperesre 40%-os befizetési kötelezettség esik, hiszen valamennyi tag elsőbbségi joga egyidejűleg csak úgy gyakorolható, ha a felemelés miatt esedékessé váló befizetést a törzsbetétek arányában teljesítik a tagok.

Az alperes ügyvezetője a taggyűlésen közölte is a 3.000.000 forintos értéket és a taggyűlés arról is szavazott, hogy a tagok a törzsbetétek arányában kötelesek a törzstőke felemeléséhez szükséges összeg befizetésére. A felperes a tőkeemelés megszavazása és a törzsbetétek arányát követő befizetésről való szavazásban való részvétel után a Gt. 20.§ (4) bekezdése alapján sem hivatkozhat arra, hogy a meghívó a törzstőke emelésének mértékét és a befizetések arányát nem tartalmazta. A felperes a tőkeemelés megszavazásával és a befizetés időpontjáról és arányairól való szavazással a Gt. 155.§ (3) bekezdése alapján azt is kinyilvánította, hogy elsőbbségi jogát gyakorolja és a tőkeemelésben részt kíván venni. A Gt. 155.§ (4) bekezdése szerint 15 napot tehát kívánni már nem kellett, a taggyűlés egy ülésnapon határozhatott. A tagok a szolgáltatási kötelezettség teljesítésének időpontjában már nem értettek egyet. Az azonnali befizetésről a taggyűlés a felperes „nem" szavazata mellett határozott. A felperes, mivel a szavazásban részt vett, a Gt. 20.§ (4) bekezdése alapján a meghívó tartalmára nem hivatkozhat.

Rámutatott, hogy a meghívó szövegezésének értelmezésére a Gt. 9.§ (2) bekezdése alapján a Ptké. 50.§ (1) bekezdése szerint a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (Ptk.) 207.§-a volt irányadó. Ezen értelmezés szerint a határidő hiánya az azonnali befizetésre utal, így az azonnali befizetésről való döntés és a befizetés nem volt jogellenes. A felperes pedig amennyiben számára a meghívó nem lett volna egyértelmű, az alperes ügyvezetőjétől felvilágosítást kérhetett volna. Arra az álláspontra helyezkedett, hogy a felperes üzletrészt nem veszített el, csupán meglévő üzletrésze nem növekedett. A törzstőke felemelésével és megfizetésével a tőkeemelés lezárult. Mindezen jogszabályi rendelkezések alapján a 7. számú határozat tekintetében a kereset elutasítandó volt. A 9. számú kereset tekintetében a kereset az új Ptk. 3:159.§, az új Ptk. 3:16.§-a, 3:109.§-a, az új Ptk. 3:188.§-a, az új Ptk. 190.§ (1) bekezdése, az új Ptk. 3:102.§-a, az új Ptk. 3:159.§-a és az új Ptk. 3:35.§-a alapján utasította el.

Az ítélettel szemben a felperes fellebbezett. Az ítélet keresete szerinti megváltoztatását, alperes perköltségben marasztalását kérte. Sérelmezte az ítélet tényállási részében a törzstőke 2014. június 11-én történt felemelésére vonatkozó iratellenes megállapítást, mivel a 4/2014.09.09. számú határozat utóbb ezt annullálta. A taggyűlés a tőkeemelésre vonatkozó döntést nem végrehajtásában halasztotta el, hanem ténylegesen visszavontnak tekintette. Változatlanul arra hivatkozott, hogy a per tárgyát képező határozatok a Gt. 155.§ (3) bekezdésében rögzített elsőbbségi jogát sértik, hiszen

kinyilvánított részvételi szándéka ellenére a határozatok a tőkeemelésben történő tényleges részvétel lehetőségeitől elzárták, olyan módon, hogy a Gt. 156.§ (4) bekezdésébe ütköző elsőbbségi joga sérelme ellenére, egy taggyűlésen került sor a törzstőke felemeléséről szóló döntésre. A meghívóban megjelölt napirendi pont alapján nem volt és nem is lehetett felismerhető a tőkeemelés teljesítési módjának azonnali jellege. A törzstőke kötelező, 3.000.000 forintba felemelésének szükségességével természetesen tisztában volt, de azzal nem, hogy a többi tag milyen összegű javaslattal áll majd elő. Téves azon megállapítás, hogy a korábbi taggyűlésekből tudnia kellett volna a törzstőke emelés pontos összegét, hiszen a Ptk. csak minimális törzstőke összeget határoz meg. Tekintettel arra, hogy a társaság még a régi Gt. hatálya alatt működött, joggal gondolhatta, hogy a törzstőke emelés két lépcsőben fog megtörténni. Az alperes két másik tagja olyan abszurd helyzetet teremtett, hogy közel 1 óra leforgása alatt kellett volna teljesíteni 1.000.000 forintos befizetést, úgy, hogy meghatalmazott képviselte. Alperes részben a meghívó hiányosságával, részben az említett döntésével gyakorlatilag „kizárta” a törzstőke emelés lehetőségéből, így sértette meg a Gt. 155.§ (3) bekezdésében rögzített elsőbbségi jogát. Az elsőfokú bíróság a meghívó tartalmát is tévesen értékelte. Téves a Ptk. 207.§-a szerinti értelmezés, mivel nemcsak a befizetés mértéke, de annak módja - és ideje sem volt meghatározva. A Gt. 156.§ (4) bekezdése szerint csak abban az esetben lehet egy taggyűlésen törzstőkét emelni, ha a tagok elsőbbségi joga nem sérül. A 7/2016.02.22. számú határozat kapcsán a tagok kizárólag a tőkeemelés szolgáltatásának módja és ideje tekintetében szavaztak az egyes tagok törzsbetéteinek nagyságáról az adott tag által a tőkeemelés során szolgáltatott vagyoni hozzájárulás mértékéről nem. A jegyzőkönyv tanúsága szerint ezen határozat, illetőleg a határozat alapján a helyszínen történt befizetések alapján került sor a tagok üzletrésének nagysága megállapítására.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az ítélet helybenhagyását kérte helyes indokai alapján, továbbá felperes perköltségben marasztalását. Kérte annak vizsgálatát, hogy a felperes a fellebbezést határidőben terjesztette-e elő, felhívásra a fellebbezési illetéket megfizette-e.

Állította, hogy az elsőfokú bíróság az okiratokkal egyezően helyesen rögzítette, hogy a taggyűlés egyhangúlag 5/2016. számú határozattal döntött a törzstőke 3.000.000 forintba emeléséről. A tagok jegyzőkönyvi nyilatkozata és egyhangú taggyűlési határozat alapján mindhárom tag kinyilvánította, hogy elsőbbségi jogával élni kíván, tehát a felperes is a Gt. 155.§ (3), (4) bekezdése, a Gt. 156.§ (1), (3), (4) bekezdése, a Gt. 157.§ és a Gt. 14.§ (1) bekezdése szerint döntött a tőkeemelésben való részvételről. A taggyűlési jegyzőkönyv is tartalmazza, hogy a felperes meghatalmazottja az 5/2016. számú egyhangú taggyűlési határozat meghozatala „előtt” úgy nyilatkozott, hogy „a korábban megfizetett tagi kölcsöne terhére kívánja teljesíteni a törzstőke részének rendelkezésre bocsajtását”, majd elmondta, hogy „amennyiben nem megvalósítható a tagi kölcsön terhére a megfizetés, akkor 2016. december 31-ig megfizeti a társaság részére.” A taggyűlés ezt nem szavazta meg, arról döntött, hogy a helyszínen készpénzben történjen meg a befizetés. A felperes Nyíregyházi Törvényszéken folyamatban lévő perben 2017. február 21-én megtett, illetve meghatalmazottjának nyilatkozatai, 2016. február 22-én tett előadása alapján teljesen nyilvánvaló, hogy a felperes a 3.000.000 forint törzstőke felemelésben részt kívánt venni, azonban az emelés szerinti fizetési kötelezettségét nem akarta teljesíteni, mert pénzösszeg nem állt rendelkezésére. A pénzt felperes odaadta a fia építkezéséhez, mert nem látta értelmét a cégbe történő befizetésnek.

Fenntartotta, hogy a felperes a korábbi 2014.06.11. és 2014.09.09. taggyűlési határozat alapján tudott és szavazott is a törzstőke 3.000.000 forintba történő emeléséről, majd a 2014.09.09. napján megtartott taggyűlésen újra tárgyalták és a döntést a következő taggyűlésre utalták. A tőkeemelés határidejének kitolása folytán ebben a kérdésben már nem volt halaszthatatlan döntéskényszer. A felperes azon előadása, miszerint a korábbi taggyűlési határozat megsemmisítésre, visszavonásra került, logikátlan és valótlan. Azzal, hogy a taggyűlés már - az akkori jogszabályok ismerete alapján - döntött 2014-ben a jegyzett tőke emeléséről, amiről majd a döntést a következő taggyűlésre utalták, abszolút megfelel a 2016.02.22. taggyűlésnek, hiszen a 2016. évi taggyűlés is következőnek

tekinthető a 2014. évi után.

Utalt arra is, hogy a napirendi pont is megfelelt a Gt. 144.§ (2) bekezdése szerinti közlésnek, mivel tartalmazta, hogy törzstőke felemelése, megfizetése. A törzstőke 3.000.000 forintra történő felemeléséről bár már előzőleg, 2014-ben döntött a taggyűlés, de a döntés körében annak megtárgyalása megfelelt a napirendi pont közlési kötelezettségnek. Azzal pedig, hogy a napirendi pont a megfizetést is tartalmazta, a felperes számára nyilvánvaló kellett volna, hogy legyen, abban a kérdésben kell a taggyűlésnek dönteni, hogy a pénzübeni megfizetés mikor történik. A felperes ennek ellenére a napirendi ponttól eltérően a vitatott és le nem járt kölcsönből kívánta a tőkeemelést végrehajtani. A felperes minden kérdés és napirendi pont szavazásában részt vett, így a Gt. 20.§ (4) bekezdése szerinti meghívó tartalmára nem hivatkozhat. A felperes továbbá az elsőbbségi joga sérelmére sem hivatkozhat, hiszen a jegyzett tőke 3.000.000 forintra történő emelését megszavazta, így a Gt. 45.§ (4) bekezdése szerint a meghozott határozatot nem jogosult megtagadni.

A Fővárosi Ítélet tábla a fellebbezést a Pp. 256/A. § (1) bekezdés f) pontja alapján tárgyaláson kívül érdemben bírálta el, és azt az alábbiakra tekintettel megalapozottnak találta.

A Fővárosi Ítélet tábla mindenek előtt rámutat, hogy a felperes fellebbezését az ítélet 2017. február 14-i kézbesítéséhez képet a Pp. 234.§ (1) bekezdése alapján határidőben terjesztette elő, mivel az elektronikus úton a központi rendszerbe 2017. március 1-jén megérkezett. A felperes a fellebbezési illetéket megfizette.

A Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 3:161. § (4) bekezdése értelmében a korlátolt felelősségű társaság törzstőkéje nem lehet kevesebb hárommillió forintnál.

A Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény hatálybalépésével összefüggő átmeneti és felhatalmazó rendelkezésekről szóló 2013. évi CLXXVII. törvény (Ptké.) 13. § (1)-(2) bekezdése a törzstőke hárommillió forintra felemelésének kötelezettségét írja elő azon, a Ptk. hatálybalépésekor bejegyzett korlátolt felelősségű társaság esetében, amelynek jegyzett tőkéje nem éri el a hárommillió forintot.

A (2) bekezdés perbeli taggyűlés időpontjában hatályban volt rendelkezése szerint a korlátolt felelősségű társaság legkésőbb 2016. március 15-ig volt köteles törzstőkéjét megemelni, a tőkeemelésről a Ptk. rendelkezéseinek alkalmazásával határozhatott.

A Ptké. gazdasági társaságokra is irányadó 16. §-a szerint a Ptk. rendelkezéseivel összhangban álló továbbműködés napját megelőzően hozott társasági határozatok bírósági felülvizsgálatára a Gt. rendelkezései alkalmazandók.

Ebből következően, amennyiben a társaság döntött a Ptk. rendelkezéseivel összhangban álló továbbműködéséről és létesítő okiratát a Ptk. rendelkezéseire való áttérés céljából módosította, a szervei által hozott határozatai bírósági felülvizsgálatára (például a perindításra jogosultak körére, a keresetindítási határidőre, az alkalmazható jogkövetkezményekre) a Ptk. rendelkezései alkalmazandók.

Az alperes a per tárgyává tett taggyűlésen döntött a Ptk. rendelkezéseivel összhangban álló továbbműködéséről, ezért a jelen határozat felülvizsgálati perre a Ptk. szabályai alkalmazandók.

A Ptk. 3:35. §-a szerint a jogi személy tagja kérheti a bíróságtól a jogi személy szervei által hozott határozat hatályon kívül helyezését, ha a határozat jogszabálysértő vagy a létesítő okiratba ütközik.

A Ptk. 3:37. § (1) bekezdése szerint ha a határozat jogszabályt sért vagy a létesítő okiratba ütközik,

a bíróság a határozatot hatályon kívül helyezi és szükség esetén új határozat meghozatalát rendeli el.

Az adott ügyben a taggyűlés összehívásának, a törzstőke felemelése napirendi pont tárgyalásának időpontjában az alperes még a 2014. március 14-ig hatályban volt a gazdasági társaságokról szóló 2006. évi IV. törvény (Gt.) rendelkezései szerint működött, a törzstőke kötelező felemeléséről döntő határozat arra nézve utalást, hogy a tőkeemelés a Ptk. rendelkezéseinek alkalmazásával történt volna, nem tartalmaz, ezért az elsőfokú helytállóan tekintette e vonatkozásokban a Gt. szabályait irányadónak. Felperes a perindítással a jogsértően meghozott határozatok hatályon kívül helyezéséhez fűződő jogát kívánta a perben érvényesíteni.

A Gt. 144. § (2) bekezdése szerint a taggyűlésre a tagokat a napirend közlésével kellett meghívni.

A Gt. 155. § (2) bekezdése szerint a tőkeemelést elhatározó taggyűlési határozatban meg kellett határozni, hogy a tőkeemelésre milyen nagyságú (tárgyú) pénzbeli, illetve nem pénzbeli hozzájárulás szolgáltatásával kerül sor.

A (3) bekezdés kimondta, hogy vagyoni hozzájárulás szolgáltatásával megvalósuló törzstőkeemelés esetén a tagoknak - ha társasági szerződés, illetve a tőkeemelést elhatározó taggyűlési határozat másként nem rendelkezik - a tőkeemelés elhatározásától számított tizenöt napon belül elsőbbségi joguk van arra, hogy a tőkeemelésben részt vegyenek.

A (4) bekezdés úgy rendelkezett, ha a tag nem él a megadott határidőn belül elsőbbségi jogával, helyette további tizenöt napon belül a többi tag gyakorolhatja az elsőbbségi jogot.

A 156. § (1) bekezdése szerint a 155. § (3)-(4) bekezdésében meghatározott elsőbbségi jog gyakorlására - ha a társasági szerződés, illetve a tőkeemelést elhatározó taggyűlési határozat legalább háromnegyedes szótöbbséggel másként nem rendelkezett - a tagok a törzsbetétek arányában voltak jogosultak.

A (3) bekezdés szerint a tőkeemelésről döntő taggyűlési határozatnak tartalmaznia kellett a felemelt törzstőke és az egyes tagok törzsbetéteinek nagyságát, az adott tag által a tőkeemelés során szolgáltatott vagyoni hozzájárulást, annak szolgáltatásának módját és idejét.

A (4) bekezdés kimondta, ha a tagok elsőbbségi joga nem sérül, egy taggyűlésen is lehet dönteni a törzstőke felemeléséről.

A Gt. 9. §-a értelmében a Gt. rendelkezései kőgensek voltak, a tagok a Gt. rendelkezéseitől csak akkor térhettek el, ha ezt a törvény megengedte. Ez irányadó a tőkeemelés Gt.-ben meghatározott folyamatára is.

Az idézett rendelkezésekből következően a Gt. hatálya alatt működő korlátolt felelősségű társaságnál a törzstőke felemelésére főszabályként két lépcsőben kerülhetett sor, a tőkeemelés elhatározása és végrehajtása különvált. A tőkeemelést elhatározó taggyűlési határozatban kellett megjelölni, hogy a társaság mekkora összeggel kívánja a törzstőkét felemelni és milyen vagyoni hozzájárulással. A tagokat a tőkeemelés során elsőbbségi jog illette meg, mely a tag társaságon belüli helyzete fenntartását tette lehetővé abban az esetben, ha a tag akart, illetőleg tudott élni ezzel a jogával. Az elsőbbségi jog a tőkeemelés elhatározásától számított tizenöt napon belül volt gyakorolható, mely azt jelenti, hogy az elsőbbségi jog gyakorlásának joga a tőkeemelésről való döntéssel nyílt csak meg.

Az alperes az 5. számú határozattal döntött a törzstőke 3.000.000 forintra felemeléséről. A határozat jogszerűsége, Gt. 155.§ (2) bekezdésének megfeleltetése - erre irányuló kereset hiányában - nem képezte az elsőfokú eljárás tárgyát, ez a körülmény azonban nem akadályozta a felperes perindítását az ezt követő határozatok vonatkozásában. Csupán a keresettel támadott 7. számú határozatból lehet következtetni a pénzbeli vagyoni hozzájárulás szolgáltatásával megvalósuló törzstőkeemelésről

történt döntésre. Ebből viszont az következik, hogy az 5. számú határozattal a Gt. 155. § (3) bekezdése alapján - a tőkeemelést elhatározó taggyűlési határozat eltérő rendelkezése hiányában - megnyílt a felperes joga arra, hogy a tőkeemeléskor - a tőkeemelés 2016. február 22-i elhatározásától számított 15 napon belül - részt vegyen, elsőbbségi jogát gyakorolhassa.

Helyesen hivatkozott arra a felperes, hogy a taggyűlés helyszínén azonnali készpénzfizetést elrendelő 7/2016. (02.22.) számú taggyűlési határozat sérti a Gt.-ben biztosított elsőbbségi jogát. A felperesen kívüli tagok csak akkor gyakorolhatták volna a felperes helyett is az elsőbbségi jogukat, ha felperes számára nyitva álló 15 nap eredménytelenül telt volna el, vagy a felperes kifejezetten nyilatkozott volna arra, hogy a tőkeemeléskor nem kíván, nem tud részt venni. Ilyen előadást a felperes a taggyűlésen nem tett.

Az elsőfokú bíróság a kereset elbírálása szempontjából tévesen tulajdonított jelentőséget a 2014. évben meghozott társasági határozatoknak, a tőkeemelés kötelező jellege felperes általi ismeretének, a törzstőkeemelés felperes általi megszavazásának, mindezek ugyanis nem érintették a 7. számú határozat jogsértő voltát. Tévesen ítélte meg, hogy a felperes az elsőbbségi jogát gyakorolta, hiszen a felperes a tőkeemeléskor való részvételre, a befizetés időpontjára nézve még a tőkeemeléskor való döntést megelőzően, tehát az elsőbbségi joga megnyílt előtt nyilatkozott, azt követően nem. Minderre tekintettel téves álláspontra helyezkedett az elsőfokú bíróság a vonatkozásban is, hogy a törzstőkeemelés felemeléséről egy taggyűlésen való döntés Gt. 156. § (4) bekezdésében írt feltételei fennálltak.

Az elsőfokú bíróság tévesen értékelte a meghívó tartalmát is, mivel a meghívónak a napirendi pontokat olyan részletességgel szükséges feltüntetnie, amelynek ismeretében a tagok kellően felkészülhetnek a meghozandó döntésre. A meghívóban szereplő „törzstőke felemelése, megfizetése” napirendi pont, különösen arra tekintettel, hogy a másik két tag már a felperes elsőbbségi jogával érintett pénzbeli betét azonnali megfizetésére is készen állt, és képes volt 1.250.000 - 1.250.000 forintot a házipénztárba befizetni, a napirenddel szemben támasztott követelményeket nem elégítette ki.

Az elsőfokú bíróság mindezekre figyelemmel megalapozatlanul utasította el a keresetet a 7/2016. (02.22.) számú határozat vonatkozásában.

Az alperes taggyűlése a Ptk. rendelkezései szerinti továbbműködéséről döntését követően határozott a társasági szerződés módosításáról is.

A módosított társasági szerződés tartalmazza a felemelt törzstőkét, továbbá a felperesen kívüli tagokat 1.400.000 forint - 1.400.000 forint törzsbetét feltüntetésével. és tagok törzsbetétjének megnövekedett mértéke ugyanakkor a jogsértő 7/2016. (02.22.) számú határozaton alapul, ez tette ugyanis lehetővé - felperes elsőbbségi joga sérelme mellett - a pénzbeli hozzájárulások taggyűlés helyszínén történt azonnali megfizetését, anélkül azonban, hogy bármilyen határozatot hozott volna a taggyűlés a Gt. 155.§ (2) bekezdése alapján arról, hogy a tőkeemelésre milyen nagyságú pénzbeli hozzájárulás szolgáltatásával kerül sor.

Mivel a társasági szerződés módosítása jogsértő határozaton és a felperesen kívüli tagok jogsértő elsőbbségi joga gyakorlásán alapszik, jogsértőnek minősül a társasági szerződés módosításáról rendelkező 9/2016. (02.22.) számú taggyűlési határozat is. Megalapozatlanul utasította el ezért az elsőfokú bíróság a keresetet a 9. számú határozatra vonatkozó részében is Ptk. megjelölt rendelkezései alapján.

A kifejtettek tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján megváltoztatta, és az alperes 7/2016. (02.22.) számú és 9/2016. (02.22.) számú taggyűlési

határozatait a Ptk. 3: 37. § (1) bekezdése alapján hatályon kívül helyezte.

A tőkeemelésről történő döntés akkor minősül jogszerűnek, ha az megfelel a jogszabályi rendelkezéseknek. Az alperes azon határozata, mely csupán a törzstőke 3.000.000 forintra felemeléséről döntött, nem volt teljes körű.

Az alperesnek ezért a működésére ez idő szerint már irányadó Ptk. 198. § (2) bekezdése alapján meg kell hoznia azon döntést, mellyel meghatározza a törzstőkeemelés mértékét, a teljesítendő vagyoni hozzájárulás összetételét, értékét is. A határozatnak tartalmaznia kell valamennyi, a Ptk. 198. § (2) bekezdésében foglalt, az alperesi tőkeemelés szempontjából releváns követelményt, így a vagyoni hozzájárulások teljesítési idejét is.

Mivel csakis jogszabálynak megfelelő taggyűlési határozattal hozható jogszerű, joghatályos döntés tőkeemelésről, a Fővárosi Ítéltábla a Ptk. 3:37. § (1) bekezdése alapján e körben új határozat meghozatalát rendelte el.

A Fővárosi Ítéltábla a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a pervesztes alperest a felperes lerótt 36.000 forint kereseti, 48.000 forint fellebbezési illetékből és a 32/2003. (VIII.22.) IM r. 3. § (3) és (5) bekezdése, valamint 4/A.§-a alkalmazásával megállapított 30.000 forint + áfa összegű elsőfokú, továbbá 15.000 forint + áfa összegű másodfokú ügyvédi munkadíjból álló első- és másodfokú együttes perköltsége megfizetésére.

Budapest, 2017. szeptember 5. napján

. Gál Judit s. k.

a tanács elnöke

Dr. Rutkai Éva s. k.

előadó bíró

Dr. Molnár József s. k.

bíró

A kiadmány hitelül:

Gesztesi Diana
bírószági ügyintéző